

1890-09-16

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Agnete Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Joakim Skovgaard opholdt sig på Østrø ved Tvååker i Sverige fra slutningen af august indtil midt-september 1890.

Afsendersted:

Østrø

Modtagersted:

Rosenvænget 27

Omtalte personer:

Elof Laurell

Agnete Skovgaard

Joakim Skovgaard

Niels Skovgaard

Arkivplacering:

Mappe 51 nr. 15

DOKUMENTINDHOLD

Joakim Skovgaard udnytter den sidste tid han har på Østrø i Sverige. Han går på jagt, maler på sine billeder og sidder model for Niels Skovgaard, som er ved at male hans portræt.

TRANSSKRIFTION

Mappe 51 nr. 15

Østrø 16 Sept 1890

Kjære Hustru! Mon jeg ikke har skrevet gal dato på kortet i går. Det kan for resten være rigtigt nok, at der et par af de sidste gange har været lidt længere mellem mine breve, for et par af dem, har været af den art, at jeg gerne vilde have svar, inden jeg skrev igen. Om alt går vel, kommer jeg fredag aften, og skulde Niels blive tidligt nok færdig med billedet, og vi får regn bagefter, kan der endda være tale om, at vi kommer Torsdag, men det er ikke rimeligt. Barometeret står højt, og vi har talt om lidt jagt på slutningen. Den store jagtdag i Tvååker var med Laurell, Humble i normålbuxer, ingen krave, fløjte, kompas (tror jeg) pisk osv. og så David Laurells ven Dr. Aspelund eller løv eller kvist. Dåvid kom ikke selv med, da han er bleven syg. Vi fik 3 agerhøns og en hare. Om jeg skød noget, ved jeg ikke, dog er der al sansynlighed for, at jeg har

-2-

del i en agerhøne, muligvis i 2, dog det tror jeg ikke. Det morsomste ved jagten var turen efter haren. Hunden ledte efter høns og Dr. Aspelund gik ved den, han så, den havde slag og så står der en hare op og løber langs et stengærde og sætter sig. Dr. A. i firspring (han er gymnast) hen til stengærdet og sætter over det og en grøft i et spring og næsten i favnen på nogle koner som arbejdede, de [?vineds], da de så ham flyve imod sig med bøsse, men han vidre i skjul af gærdet, dukker frem på rette sted, ser harens hoved og skyder den. Godt var det, at hunden løb til en helt anden side, ellers kunde den have spoleret det hele. Den dag var det, jeg hentede et af dine breve i Tvååker og da jeg kom hjem, fik et til, som kuriren havde bragt senere, og vognen taget med hjem. Når jeg kommer hjem, bliver det ideelt, her har jeg fred for drengene, og kan lade mine ting flyde, hjemme

-3-

har jeg før haft drengene, men ikke kunnet lade mine ting flyde, nu siden vi har fået barnestue, har jeg drengene og kan dog lade tingene flyde. Å, lille Madam, hvor jeg glæder mig til at se Jer. Bare der gik direkte damper fra Helsingborg på den tid, men det ved jeg ikke, om der gjør. Synes Du ikke jeg er ganske flink, at jeg tager to dages jagt til sidst istedenfor at rejse

lige hjem. Jeg synes nu, at jeg har holdt og holder ørene godt stive her oppe så længe. For øjeblikket står de andre og undersøger og lugter til en ny tobak Bergmann har købt til Jensen, den hedder "Dalkullen". De synes ikke den lugter godt, og det ryger af den, og det er ikke spor af blade, bare stilke der er hagede, og det er dog den dyreste fra Tvååker. Niels mener, det er en mild vare. I dag bad jeg Laurell, at om han engang kom til København, så måtte han dog endelig ikke gå vor dør forbi. Han takkede meget og sagde, han skulde nok komme.

-4-

Her i eftermiddags kom Dåvid med 2 hunde, så nu er her 7 hunde på gården. Jeg har vældigt [?] om det, med at gøre de sidste penselstrøg få lidt jagt, sidde for Niels, pakke ind og så skrive et par ord til Dig, efter dette må Du ikke vente meget fra mig, før jeg kommer selv. Det eneste jeg giver mig stunder med, det er at bade, i dag har jeg badet 2 gange i søen, jeg trænger til den afkøling, Laurell fandt vandet koldt, jeg fandt det kun friskt. Nu er Dåvid, Niels og Elof gået ud efter grevling. Nyboe skød et eger med sin patron, det dundrede så ruderne klirrede, vi kunde høre hans "hura" da han havde ramt, han kom sejrserød og strålende op med egeret i halen, men vilde smide det væk, da han ikke vidste, hvad det kunde bruges til, jeg foreslog en dukkemuffe og boa til hans små søstre. Han havde kun set hovedet og forkroppen, men han havde dog ramt, så dyret var gennemhullet som en sigte. Lev nu vel Du min egen Viv. Kæl med drengene og hils pigerne, Niels hilser, Din Mand.

Ja der er en mulighed for at jeg kommer torsdag.

Oslo 16 Sept 1899

Kjære Møster! Men jeg, som har
skrevet dig dato på kortet, nei.
Det kan forresten være rigtig nok, at
der et par af de sidste gange har været
længere mellem mine breve, for
et par af dem, har været af den art, at
jeg gjerne vilde have svar, inden jeg skrev
igen. Om alt går vel, kommer jeg
fredag aften, og skule Niels blive tidligt
nok fordi med billedet, og vi får regn
bryder, kan der endda være tale
om, at jeg kommer torsdag, men det
er ikke rimeligt, Barometeret står højt,
og vi har talt om lidt jagt på slutningen.
Den store jaf dag: Træker var med
Lawell, Humbla: normalbevægelse,
krave, fløjte, kompas (tror jeg) pistet av. og
og David Lawells ven Dr. Appelland stor
lov tilknyt. David kom ikke selv med,
da han er bleven syg. Vi fik 3 agashans
og en hare. Om jeg skris noget, ved jeg ikke,
dog er der al sandsynlighed for, at jeg har

del i en agorhøns, muligens i 2, dog det tror
 jeg ikke. Det mest mærkelige var turen
 efter haren. Hunden ledte efter hunden
 og Dr. Appelund gik ved den, han så den
 havde slag og så hvor den havde op og
 løber langs et stengærde og sætter sig.
 Dr. i firspring (han er gymnast) hen
 til stengærdet og sætter over det og engroft
 i et spring og næsten i faanen på nogle
 koner som arbejder, de vinder, da de
 så den flyve imod sig med løse, men
 han vidste i skjul af græs, dukker
 frem på rigtig tid, ser harens hoved
 og skyder den. Godt var det, at hunden
 løb til en helt anden side, ellers kunne
 den have spoleret det hele. Den dag var
 det, jeg hentede et af dine breve i Torshavn og
 da jeg kom hjem fik et til, som Kurier
 havde bragt mine, og vognen taget med
 hjem. Når jeg kommer hjem, bliver
 det italet, her har jeg fundet for bringerne,
 og kan end min ting flyde, hjemme

har jeg for haft brøgene, men ikke kunnet
lade mine ting flyde, om orden er her
fæst barnetue, har jeg brøgene og kan
dog lade tingene flyde. A. L. L. Madam,
svor jeg glæder mig til at se jer. Børn der
gik hurtigt damper fra Helsingborg på
den tid, men det var ikke, om den gik.
Synes Du ikke jeg er ganske flink, at jeg tager
to dages rejse til Ordet i stedet for at rejse lige
hjem. Jeg synes nu, at jeg har holdt og
holder brøene godt stive her oppe så længe.
For øjeblikket står de andre og undrojer
og lytter til en ny tobak Bergmann har
købt til Jensen, den hedder „Dalkuller“.
De synes ikke den lugter godt, og det ryger af
den, og det er ikke spor af blad, bare stilk
der er hængende, og det er dog den dyreste fra
Träsk. Vils mener, det er en mild vare.
Jeg bad j. Laurull, at om han engang
kom til Kjöbenhavn, så måtte han
dog endelig ikke gå var der forbi. Han
takkede meget og sagde, han skulde nok komme.

Her i eftermiddag kom David med 2 hunde, og
nu er der 7 hunde på gården. Jeg har veldigt
brat om det, med at gøre en ordentlig penberetning
for det jøgt, ordet for Mels, pakke ind og
en skrive et par ord til Sig, efter dette med den
ikke ventet meget fra mig, for jeg kommer selv det
mest, jeg giver mig stunder med, det er at bade, idag
har jeg badet 2 gange i søen, jeg trænger til den
afkøling, Laurell fandt vandet koldt, jeg
fandt det kun friskt. Nu er David, Nilsen
Elof gået ud efter græs. Ny boe sked et
Egen med sin pætte, det dundrede, og stude
kløvede, vi kunde høre hans "hara", da han kom
ramt, han kom sejrs rids og strålende og med
egent: halen, som ild og smide det væk, da
han ikke vidste, hvad det kunde bruges til, jeg
foretog en dukkemuffe og boe til hans omme søstre.
Han havde kun et hoved og for kroppen, men
han havde dog ramt, og dyret var gennemhullet
som en sigt. Lev nu vel du min egen Viv.
Kæl for mig drengene og hils pigerne, Mels
hils, Din Mand.

Ja der er en mulighed for at jeg kommer torsdag.